

Can Rabassola

Lliçà de Vall

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Camí de Sant Valerià, 34
Emplaçament Sector central del terme municipal
Alçada: 138

Coordenades:

Latitud: 41.58258
Longitud: 2.23261
UTM Est (X): 436033
UTM Nord (Y): 4603717

Classificació

Número de fitxa 08108 - 61
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 001206900DG30D0001XJ
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dv., 04/02/2022 - 13:11

Descripció

Antiga casa de pagès de dimensions mitjanes, emplaçada a peu de l'antic camí ral, avui molt transformada per les darreres reformes que s'hi han practicat, de manera que ha perdut en bona part la fesomia tradicional. La construcció manté els volums antics però les obertures han estat remodelades modernament i els murs s'han arrebossat i pintat de blanc. Consta d'un cos residencial de planta rectangular (amb planta baixa més un pis) i té adossat un cos més baix al costat de llevant. La façana principal, encarada vers migdia i alineada amb l'antic camí, conserva més o menys la disposició de les obertures antigues, que s'agrupaven en quatre eixos verticals, amb una escala exterior a l'extrem oest que ja no existeix. Les obertures majoritàriament eren emmarcades amb maó. Per la part posterior el cobert de llevant s'ha condicionat com a porxo.

Observacions:

La casa tenia una bassa que estava emplaçada dins l'actual rotonda de la carretera de Granollers a Sabadell amb el camí de les Argelagues. Servia per amarrar el cànem, per regar els horts i també com a rentador, on hi anaven no només els habitants de can Rabassola sinó també dones del veïnat de la Ganiveta. Per aquí passava el rec de can Coll, que tenia un sífó o bufador que estava a un costat i altra de la carretera. Amb l'ampliació de la carretera el sífó es va perdre. Al costat de la riera de Merdans encara es conserva un pilar del sífó. El pare de l'actual propietària, Pere Ramon Grau, encara hi anava a treure el trestellador perquè l'aigua arribés al camp.

Es conserven unes rajoles amb les inicials PR (corresponents a Pere Ramon Grau) i AM (podrien ser les inicials d'Antònia i Mercè, filles de Jacint Ramon Serra).

Les rabassoles, també conegudes com a múrgoles o barrets de capellà, son una mena de bolets comestibles que creixen en tot tipus d'habitats, però especialment en terres remogudes.

Informació facilitada per la propietària, i dades documentals facilitades pel Centre d'Estudis i Recerca de Lliçà de Vall (CER).

Història

Segons tradició oral de la família, a la casa hi havia una rajola amb una inscripció de l'any 1777 que podria indicar la data dels inicis de la construcció, però aquesta rajola no s'ha conservat. També es diu que el sobrenom de Rabassola, que fa referència a un tipus de bolet, vindria del fet que van trigar molt temps a construir la casa, fins al punt que a l'indret ja hi havien sortit aquests bolets. Les primeres escriptures són de l'any 1803. Joan Oriach Gurri hi ven la peça de terra a Joan Serra Soley, alies Rabassola. En l'Apeo o registre municipal de finques de l'any 1818 la casa consta amb la denominació de "can Serra i Rabaxola", de Joan Serra. Es va aixecar al peu del camí ral de Sabadell a Granollers, i una part del seu recorregut coincidia també amb el Camí de Sant Valerià, que és el nom actual del carrer. Les terres eren del mas Cantallops, que és el més antic de la zona i es troba en una situació molt propera, avui en ruïnes. A can Rabassola van pagar censos a Cantallops fins que, fa unes dècades, es van redimir.

Joan Serra Soley es va casar amb Francisca Garriga Nadal, el seu fill i hereu fou Vicens Serra Garriga. Aquest es casà amb Josefa Argemí Viñoles. L'hereva fou una pubilla: Rosa Serra Argemí, casada amb Pere Ramon Serra. El seu fill i hereu fou Jacint Ramon Serra, casat amb Maria Grau Brunés. El seu fill i hereu fou Pere Ramon Grau, casat amb Francisca Arimon Congost. Són els pares de l'actual propietària.

En un principi la casa era més petita i ocupava només la part central. El carener de la teulada era perpendicular a la façana principal. Així es pot veure en una pintura feta per l'artista de Parets del Vallès

Jaume Carreras Carreras, possiblement de la dècada de 1940. En aquest quadre també s'hi veu un paller de pal a un costat de la casa. Pels volts de 1948 l'habitatge s'amplià pels costats i el carener va passar a ser paral·lel a la façana principal, tal com és ara. Primer la part davantera i més tard es va continuar l'ampliació cap al darrera. Al costat dret hi havia un forn de pa. L'any 1954 el pis de dalt es va habilitar com a habitatge independent pel casament de Pere i Francisca. Una escala a la part oest de la façana donava accés a aquest habitatge. Fins l'any 1961 la llum elèctrica no va arribar a la casa. Fou l'any que va morir Maria Grau Brunés.

Més recentment, la reforma més important es va realitzar l'any 1966. Aleshores la casa va quedar pràcticament tal com es pot veure actualment. Una part de l'antic cobert adossat a llevant es va incorporar a l'habitatge i a l'interior encara es conserva una menjadora. Les escales exteriors es van mantenir fins l'any 1984.

Bibliografia

GARCIA-PEY, Enric (1999). *Lliçà d'Avall/de Vall. Recull onomàstic*. Ajuntament de Lliçà de Vall, p. 196-198.

